Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

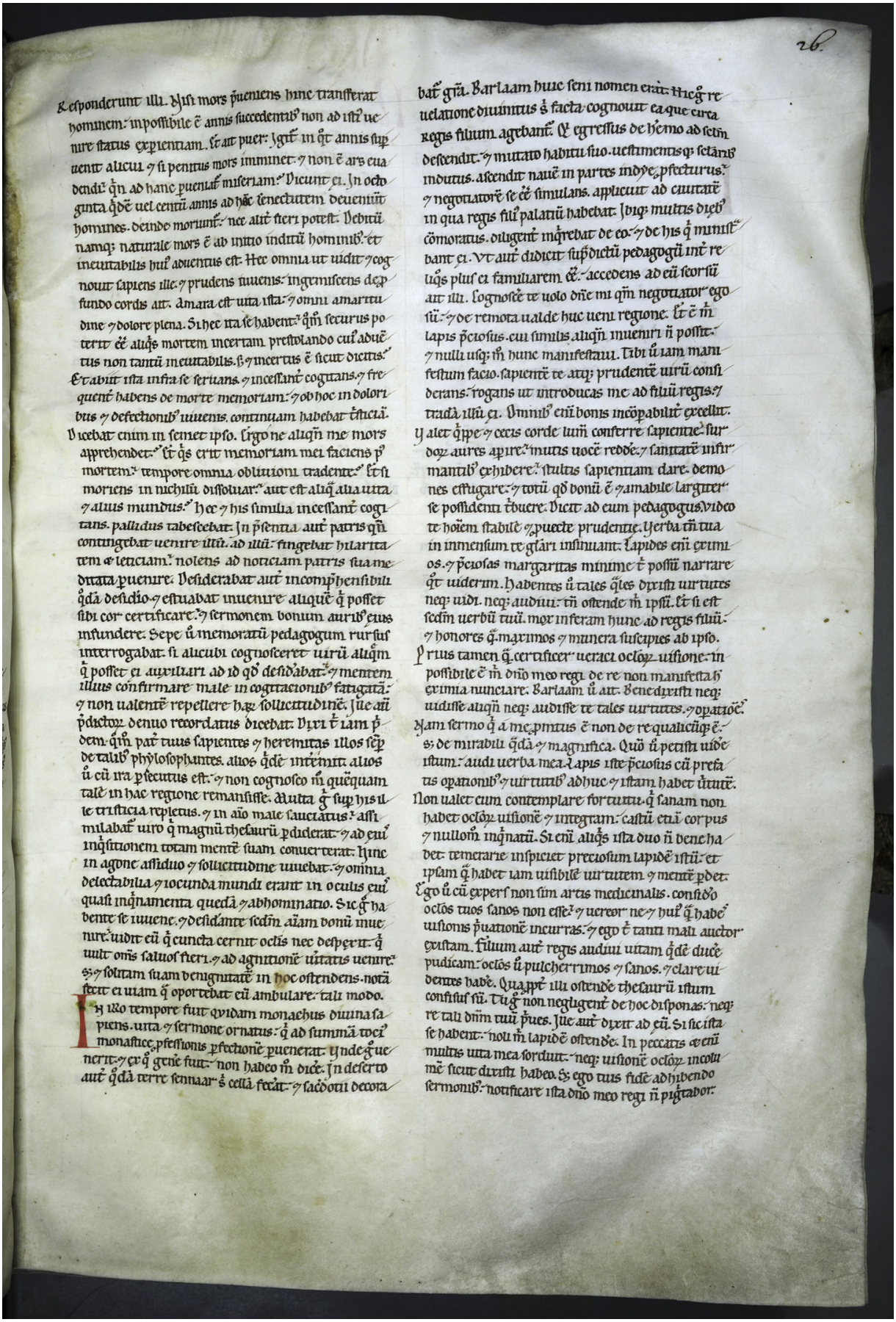

26.

& esponderunt illi. Vbi mors puenienis hunc transferat
hominem. impossibile ē annis succedentib' non ad istū ue
nire status experientiam. Et aut puer. Igit in qt annis sup
uenit alicui. ⁊ si pentius mors imminet. ⁊ non ē ars eua
dendi q̄n. ad hanc puenia miseriam. Vicunt ei. In octo
ginta q̄dē uel centū annis ad hāc senectutem deueniūt
homines. deinde moriūt. nec aut fieri potest. Debitū
namq; naturale mors ē ab initio indutū hominib'. et
ineuitabilis huī aduentus est. Hec omnia ut audit ⁊ cog
nouit sapiens ille. ⁊ prudens iuuenis. ingemiscens de p
fundo cordis ait. amara est uita ista. ⁊ omni amaritu
dine ⁊ dolore plena. Si hec ita se habent. q̄n securus po
terit ēe aliq̄s mortem incertam prestolando cui aduē
tus non tantū ineuitabilis. ⁊ incertus ē sicut dicitis.
Et abiit ista infra se seruans. ⁊ incessant cogitans. ⁊ fre
quent habens de morte memoriam. ⁊ ob hoc in dolori
bus ⁊ defectionib' uiuens. continuam habebat tristiciā.
Vicebat enim in semet ipso. Ergo ne aliq̄n me mors
apprehendet. Et q̄s erit memoriam mei faciens p
mortem. tempore omnia oblitioni tradente. Et si
moriens in nichilū dissoluar. aut est aliq̄ alia uita
⁊ alius mundus. Hec ⁊ his similia incessant cogi
tans. pallidus tabescebat. In p̄sentia aut patris q̄n
contingebat uenire illū. ad illū fingebat hilaritatem
& leticiam. nolens ad noticiam patris sua me
dicata puenire. Desiderabat aut incomp̄hensibilē
q̄dā desidio. ⁊ estuabat inuenire aliquē q̄ posset
sibi cor certificare. ⁊ sermonem bonum auribⁿ eius
infundere. Sepe ū memoratū pedagogum rursus
interrogabat. si alicubi cognosceret uirū aliq̄m
q̄ posset ei auxiliari ad id qd' desid'abat. ⁊ mentem
illius confirmare male in cogitacionib' fatigatā.
⁊ non ualentē repellere hāc sollicitudinē. Sile aī
p̄dictos denuo recordatus dicebat. Vbi t iam p
dem. q̄n pat tuus sapientes ⁊ heremitas illos sēp
de talib' phylosophantes. alios q̄dē intermit. alios
ū cū ira p̄secutus est. ⁊ non cognosco n̄ quēquam
talē in hac regione remansisse. Adhuc q̄ sup his il
le tristicia repletus. ⁊ in aīo male sauciatus. assi
milabat uiro q̄ magnū thesaurū p̄diderat. ⁊ ad eiū
inq̄sitionem totam mentē suam conuertebat. Hinc
in agone assiduo ⁊ sollicitudine uiuebat. ⁊ omnia
delectabilia ⁊ iocunda mundi erant in oculis eiū
quasi inq̄namenta quedā ⁊ abhominatio. Sic q̄ ha
bent se iuuene. ⁊ desiderante secn̄ aīam donū inue
nire. uidit eū q̄ cuncta cernit oclis nec desperet. q̄
uult omīs saluos fieri. ⁊ ad agnitionē ūitatis uenire.
s. ⁊ solitam suam benignitatē in hoc ostendens. notā
fecit ei uiam q̄ oportebat eū ambulare. tali modo.
In illo tempore fuit quidam monachus diuina sa
piens. uita ⁊ sermone ornatus. q̄ ad summā tei
monastice p̄fessionis p̄fectionē puenerat. Vnde q̄ ue
nerit. ⁊ ex q̄ genē fuit. non habeo n̄ dicē. In deserto
aut q̄dā terre sennaar. s. cellā fecāt. ⁊ sacdotii decora
bat grā. Barlaam huic seni nomen erat. Hicq̄ re
uelatione diuinitus s. facta cognouit ea que circa
regis filium agebant. Et egressus de hemo ad secn̄
descendit. ⁊ mutato habitu suo. uestimentisq; secularis
indutus. ascendit nauē in partes indie. pfecturus.
⁊ negotiatorē se ēē simulans. applicuit ad ciuitatē
in qua regis filī palatiū habebat. Idq; multis diebⁿ
cōmoratus. diligent inq̄rebat de eo. ⁊ de his q̄ minist
bant ei. Vt aut didicit sup dictū pedagogū int re
liq̄s plus ei familiarem ēē. accedens ad eū seorsū
ait illi. Cognoscē te uolo drīe mi q̄n negotiator ego
sū. ⁊ de remota ualde huc ueni regione. Et ē m
lapis p̄ciosus. cui similis aliq̄n inuenire n possit.
⁊ nulli usq; n̄ hunc manifestaui. Tibi ū iam mani
festum facio. sapientē te atq; prudentē uirū consi
derans. rogans ut introducas me ad filiū regis. ⁊
tradā illū ei. Vnnib' enī bonis īcōpabilit excellit.
Valet q̄pe ⁊ cecis corde lum conferre sapientie. sur
dis aures aperire. mutis uocē reddē. ⁊ sanitatē infir
mantib' exhibere. stultis sapientiam dare. demo
nes effugare. ⁊ totū qd bonū ē ⁊ amabile largiter
se possidenti tribuere. Vicit ad eum pedagogus. Video
te hoīem stabilē ⁊ puecte prudentie. Verba tn̄ tua
in immensum te glari insinuant. Lapides enī crimi
os. ⁊ p̄ciosas margaritas minime t possū narrare
q̄t uiderim. Habentes ū tales q̄les dixisti uirtutes
neq; uidi. neq; audiui. tn̄ ostende n̄ ipsi. Et si est
secn̄ uerbū tuū. mox inferam hunc ad regis filiū.
⁊ honores q̄ maximos ⁊ munera suscipies ab ipso.
Prius tamen q̄ certificer ueraci oclor uisione. in
possibile ē n̄ dn̄o meo regi de re non manifestata
crimia nunciare. Barlaam ū ait. Benedixisti neq;
uidisse aliq̄n neq; audisse te tales uirtutes. ⁊ opatioē.
Iam sermo q̄ a me p̄mitus ē non de re qualicūq; ē.
s. de mirabili q̄dā ⁊ magnifica. Quō ū petisti uide
istum. audi uerba mea. Lapis iste p̄ciosus cū preta
tis opationib' ⁊ uirtutib' adhuc ⁊ istam habet utilitē.
Non ualet cum contemplare fortitu. q̄ sanam non
habet oclor uisionē ⁊ integram. castū etiā corpus
⁊ nullom̄ inq̄natū. Si enī aliq̄s ista duo ñ bene ha
bet. temerarie inspiciet preciosum lapidē istū. et
ipsam q̄ habet iam uisibilē uirtutem ⁊ mentē pdet.
Ego ū cū expers non sim artis medicinalis. consido
oclos tuos sanos non esse. ⁊ uereor ne ⁊ huī q̄ habē
uisionis p̄uationē incurras. ⁊ ego t tanti mali auctor
existam. Filium aut regis audiui uitam q̄dē duce
pudicam. oclos ū pulcherrimos ⁊ sanos. ⁊ clare ui
dentes habē. Quapt illi ostendē thesaurū istum
confisus sū. Tu q̄ non negligent de hoc disponas. neq;
re tali dn̄m tuū p̄ues. Sile aut dixit ad eū. Si sic ista
se habent. noli n̄ lapidē ostendē. In peccatis ē enī
multis uita mea sordiuit. neq; uisionē oclor incolu
mē sicut dixisti habeo. Sz ego tuis fidē adhibendo
sermonib'. nouificare ista dn̄o meo regi ñ pigtabor.